

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/127/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118202951
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5118202951.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobkyne: U. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. P. XXX/XX, XXX XX N., právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Macaláková & partners s.r.o., so sídlom J. Milca 11, 010 01 Žilina, IČO: 509 252 88, proti žalovanému: B. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom J. P. XXX/XX, XXX XX N., právne zastúpený: JUDr. Roman Henčel, advokát so sídlom G. Q. č. X., XXX XX F., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7C/6/2018-348 zo dňa 09. júna 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyporiadal majetok patriaci do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán tak, že do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal hnuť veci, a to kuchynský stôl, stoličky v hodnote 50 eur, fotoaparát v hodnote 380 eur, drtič odpadu v hodnote 160 eur, lis na ovocie v hodnote 350 eur, osobný automobil zn. Mercedes - Benz v hodnote 6 558 eur, teda hnuť veci v celkovej hodnote 7 498 eur. Na vyrovnanie podielu z vyporiadaného BSM zaviazal žalovaného vyplatiť žalobkyni sumu 66 969,27 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vyslovil, že žiadna zo sporových strán nemá právo na náhradu trov konania. Vychádzal zo zistenia, že rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 17C 56/2014-25 zo dňa 16.06.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co 878/2014 zo dňa XX.XX.XXXX bolo manželstvo sporových strán rozvedené a rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa XX.XX.XXXX. Po rozvoze manželstva medzi sporovými stranami nedošlo k dohode o vyporiadaní zaniknutého BSM. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že počas trvania manželstva sporové strany do BSM nadobudli hnuť veci tak, ako boli vyššie popísané a ich všeobecná hodnota bola ustálená zhodným tvrdením sporových strán a znaleckým posudkom, voči ktorému sporové strany nemali žiadne námietky. Predmetné hnuť veci prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného, pričom vychádzal zo zhodných návrhov sporových strán, z ich účelného využitia vzhľadom na charakter veci. Rovnako mal preukázané, že počas trvania manželstva boli splácané úvery žalovaného, a to úver č. 1 poskytnutý S. a.s. dňa 13.11.2017 na výstavbu domu s. č. XXX v k. ú. O., ktorý nespadá do BSM a úver č. 2 zo dňa 28.01.2008 - hypotekárny úver na kúpu domu s. č. XXX v k. ú. N., ktorý rovnako nespadá do BSM. Počas trvania manželstva bolo na úver č. 1 splatených 25 280 eur, ktorá suma nebola medzi sporovými stranami sporná a na úver č. 2 bolo podľa potvrdenia S. a.s. za uvedené obdobie splatených 101 160,54 eur. Na obidva úvery bolo počas trvania manželstva zaplatených spolu 126 440,54 eur.

Žalovaný tvrdil, že na splácanie predmetných úverov použil finančnú čiastku, ktorú mal pred uzatvorením manželstva na svojich účtoch, a to sumu 2 240 eur a finančnú čiastku v celkovej výške 59 795,46 eur, ktorú dostal formou darov na základe ním predložených darovacích zmlúv. Žalobkyňa spochybňovala samotné uzatvorenie darovacích zmlúv, súd mal však za preukázané písomné uzatvorenie darovacích zmlúv, ako aj poskytnutie darovaných súm na účet žalovaného a v hotovosti. Preto nepovažoval za potrebné vypočítať žalovaným navrhnutých svedkov za účelom preukázania uzatvorenia darovacích zmlúv. Predložené darovacie zmluvy však nepreukazujú, či poskytnuté finančné prostriedky boli v skutočnosti použité na splácanie predmetných úverov a žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie, že uvedené finančné prostriedky použil na splácanie predmetných úverov, ktoré žalobkyňa namietala a na preukázanie ním tvrdených skutočností, ani nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie. Preto, vzhľadom na uvedené nezohľadnil tieto žalovaným tvrdené a v konaní však nepreukázané skutočnosti.

Žalovaný tvrdil, že od súm vyplatených na jeho výlučné úvery, je potrebné odpočítať čiastku 42 000 eur, nakoľko počas spoločného žitia platila ústna dohoda, že keď žalobkyňa žila v dome žalovaného, tak jednotlivé platby úveru boli po dohode považované za platenie nájomného aj s energiami, avšak uzatvorenie takejto dohody žalobkyňa výslovne popierala, keď uvádzala, že počas manželstva k žiadnej takejto dohode nedošlo a fungovali tak, že ona mala na starosti domácnosť a žalovaný platil energie, obstarávala aj hradila opravy a údržbu, všetky svoje príjmy míňala na chod domácnosti a žalovaný tieto jej tvrdenia nespochybnil, a na druhej strane žalobkyňa v dome žalovaného spoločne so žalovaným počas trvania manželstva bývala a toto právo bývania jej vzniklo na základe rodinno-právneho vzťahu založeného uzatvorením manželstva, v ktorom sú si manželia v zmysle § 18 Zákona o rodine rovní v právach a povinnostiach, a preto platenie nájomného jedného z manželov druhému manželovi by nebolo v súlade s uvedeným ustanovením. Úhrada týchto nákladov sa spravidla uskutočňuje v rámci hospodárenia s bezpodielovým spoluvlastníctvom (napr. zo spoločných peňazí), čím je aj pojmovo vylúčené, aby žalobkyňa sama za seba platila nájomné žalovanému ako manželovi počas trvania manželstva, navyše z prostriedkov, ktoré spadajú do BSM.

Aplikujúc na zistený skutkový stav základné zásady vyporiadania BSM podľa § 150 Občianskeho zákonníka určil celkovú masu BSM na sumu 133 938,54 eur mínus 7 498 eur hnuťelné veci a plus 126 440,54 eur finančné prostriedky zaplatené počas trvania manželstva na úver žalovaného č. 1 a č. 2, pričom pri ich zaradení vychádzal z toho, že ak na dlh vzniknutý z úverov, poskytnutých žalovanému a ním využitých len na nadobudnutie nehnuteľností v dobe pred vznikom BSM strán konania, bolo plnené tiež z finančných prostriedkov patriacich do BSM, je žalovaný povinný nahradiť do spoločného majetku strán konania to, čo z neho za trvania BSM bolo takto vynaložené. Každá zo sporových strán ma nárok na polovicu hodnoty 133 938,54 eur, čo predstavuje 66 969,27 eur. Žalobkyňa z masy BSM nenadobudla žiadnu majetkovú hodnotu a všetky hnuťelné veci v hodnote 7 498 eur boli prikázané do výlučného vlastníctva žalovaného, preto na vyrovnanie tejto hodnoty je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni pol tejto hodnoty 3 749 eur a z hodnoty, ktorá bola vynaložená na výlučný majetok žalovaného povinný nahradiť polovicu, a to 63 220,27, čo spolu predstavuje 66 969,27 eur. Túto sumu je potrebné považovať za peňažnú hodnotu, ktorú je žalovaný povinný z titulu vyporiadania BSM vyplatiť žalobkyni.

Pokiaľ žalobkyňa navrhovala, aby bolo určené, že preberateľom dlhu z úveru č. 1 a č. 2 je žalovaný, a preberateľkou dlhu vzniknutého zo zmluvy o úvere X., a.s. zo dňa 27.03.2013 je žalobkyňa, o tomto nerozhodol vzhľadom k tomu, že dlhy z predmetných úverov, neboli spoločnými dlhmi sporových strán. Úver č. 1 a č. 2 bol poskytnutý žalovanému, na základe úverových zmlúv uzatvorených pred uzatvorením manželstva, preto ide o výlučné dlhy žalovaného. Úver zo X., a.s. bol poskytnutý na základe úverovej zmluvy 27.03.2013 síce počas trvania manželstva, avšak v uvedenej zmluve vystupuje ako dlžníčka výlučne žalobkyňa, ktorá zároveň nepreukázala, že prostriedky z tohto úveru boli použité na nadobudnutie veci do BSM. Pokiaľ teda žalobkyňa po zániku manželstva zaplatila dlh 9 633,68 eur, splácala svoj dlh a nebol teda dôvod zohľadňovať túto sumu v rámci vyporiadania BSM a určovať preberateľa zostatku nesplateného úveru ku dňu zániku manželstva.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 2 CSP, keď konanie o vyporiadanie BSM je síce návrhovým konaním, konaním sporovým, ale špecifickosť tohto konania spočíva v tom, že ho môže podať ktorýkoľvek z bývalých manželov v záujme vyporiadania spoločného majetku a súčasne je konaním, v ktorom súd v otázke vyporiadania nie je viazaný návrhmi strán bezpodielových spoluvlastníkov, ale postupuje podľa citovanej právnej normy, z ktorej vyplýva určitý spôsob vyporiadania vzťahu medzi účastníkmi.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalovaný, nakoľko sa nestotožňuje s výrokom na vyrovnanie podielu z vyporiadania BSM v sume 66 969,27 eur, keď súd prvej inštancie nevykonal navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaných

dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Jednoznačne tvrdí, že finančné prostriedky, ktoré mal pred uzatvorením manželstva na účte vo výške 2 240 eur a finančné prostriedky v celkovej výške 59 795,46 eur, ktoré dostal formou darov na základe predložených darovacích zmlúv, boli v jeho výlučnom vlastníctve a použité výlučne na splatenie časti splátok úverov č. 1 a č. 2 počas trvania manželstva. Napriek tomu, že súd mal preukázané predmetné dary, nezohľadnil v rámci posudzovania podstatnej skutočnosti, koľko bolo zo spoločných finančných prostriedkov počas trvania manželstva použitých na splácanie úveru č. 1 a úveru č. 2 a koľko z jeho výlučného vlastníctva. Aj k týmto skutočnostiam sa mohli a mali v konaní vyjadriť žalovaným navrhnutí svedkovia. Tieto finančné prostriedky mal zohľadniť v časti rozhodovania a v spornej časti žaloby, a to koľko zo spoločných finančných prostriedkov bolo použitých na úhradu splátok úverov vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Peniaze nie sú individuálne určiteľná vec, a preto je problematické presne špecifikovať, že práve z týchto darovaných finančných prostriedkov boli splácané úvery žalovaného, ale boli splácané výlučne len z finančných prostriedkov, ktoré patria do BSM. Jednoznačne tvrdí, že finančné prostriedky boli v jeho výlučnom vlastníctve a použil ich na splácanie svojich úverov. Preto z celkovej sumy splátok 126 440,54 eur mala byť odpočítaná suma 59 795,46 eur. V tejto sume mala byť následne pripočítaná hodnota ďalších vyporiadavaných vecí. Tvrdí, že súd prvej inštancie nesprávne určil celkovú výšku masy BSM, keď ju určil na sumu 133 938,54 eur. Súd prvej inštancie vydal rozhodnutie, ktoré nie je v napadnutej časti (povinnosti vyplatenia na vyrovnanie podielov) zákonné a spravodlivé. Navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu vyjadrila jednak svojim samostatným podaním, ako aj podaním prostredníctvom právnej zástupkyne. V samostatnom podaní vyhlásila, že žalovaný sa naďalej chová veľmi arogantne a nezodpovedne k danej situácii, ktorá vznikla nie z jej pričinenia. Je zarážajúce ako ju bývalý manžel chce pripraviť o financie, a tým o strechu nad hlavou, ktorú mu pomohla platiť pri budovaní jeho firmy. Pokiaľ poukazoval, že na splácanie úveru použil finančnú čiastku, ktorú dostal pred uzatvorením manželstva, ako aj formou darov, tak už pred manželstvom sa udiali rozhodujúce ekonomické finančné operácie, hlavne zo strany pomoci žalobkyne v budovaní firmy, ktorú zažívali s ňou jej dcéry a jej matka. Jej prístup k spolužitiu bol založený vždy na čestnom konaní vzhľadom k jeho práci, ktorá bola iba v začiatkoch rozvoja a tak nehľadiac na nič slepo verila jeho slovám a sľubom, že keď mu pomôže, bude o ňu veľmi dobre postarané. Ich manželstvo vzniklo po 7 rokoch veľmi dobrého spolužitia vzájomnej finančnej pomoci pri nadobúdaní všetkého k spokojnosti. Dúfa v najspravodlivejšie ukončenie celej veci. Prostredníctvom právnej zástupkyne k odvolaniu žalovaného žalobkyňa uviedla, že rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za vecne správne a stotožňuje sa s ním, hoc sa úplne nestotožňuje s niektorými pasážami odôvodnenia, v zásade nemá k výroku rozhodnutia námietky. Pokiaľ ide o darovacie zmluvy naďalej zotrúva na názore, že sa jedná o umelo vyfabrikované a antidarované dôkazy, avšak žalovaný nepreukázal, že tieto poťažmo darované finančné prostriedky použil na splácanie úverov č. 1 a č. 2. Súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy a výsluch svedkov, ktorých navrhol žalovaný považuje za nadbytočný, nakoľko títo nemôžu mať reálne vedomosť o tom, na čo boli finančné prostriedky použité. Dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorý spočíva tento zákon (čl. 15 CSP). Žalovaný len tvrdí, že finančné prostriedky, ktoré mal na účte pred uzavretím manželstva ako aj finančné prostriedky z darov boli použité na splácanie úverov, avšak toto nijakým spôsobom nepreukázal. Rovnako z týchto dôvodov súd nezobral do úvahy ani spotrebný úver, ktorý si vzala žalobkyňa počas trvania manželstva a ktorý po rozvoze manželstva sama vyplácala a nezohľadnil ani vynaloženie výlučných prostriedkov žalovaného na spoločný majetok, ktorý žalovaný uvedené nepreukázal. Podľa jej názoru je nezistiteľné, koľko zo spoločných finančných prostriedkov a koľko z výlučných finančných prostriedkov žalovaného bolo vynaložených na spoločný majetok a uvedené nemohlo byť objasnené a preukázané ani výpoveďami svedkov, ktorých navyše žalobkyňa považuje za zaujatých. To, koľko zo spoločných prostriedkov a koľko z výlučných prostriedkov žalovaného bolo vynaložených na úver č. 1 a č. 2 ani netvrdil, ani na preukázanie takto tvrdených skutočností nenavrhol vypočuť svedkov. Sám v odvolaní zastával názor, že peniaze nie sú individuálne určiteľná vec, a preto je problematické zistiť a presne individuálne špecifikovať, že práve z týchto darovaných finančných prostriedkov neboli splácané úvery žalovaného. Opätovne poukázali na to, že žalobkyňa sa vždy vzorne starala nie len o potreby domácnosti, ale aj o potreby nájomníkov, upratovala, zabezpečovala údržbu a opravy a sama ich aj financovala, keďže žalovaný nikdy nemal čas sa venovať týmto záležitostiam. Roky žalovaný oberal žalovanú o finančné prostriedky, pričom s vyplatenými províziami nakladá len on sám. So žalovaným sa spoznala pri uzatváraní poistenia a dodnes sa cíti zneužitá žalovaným. Všetko konanie a správanie žalovaného, jednotlivé jeho kroky, to všetko nasvedčuje tomu, že si žalobkyňu vzal len preto, aby sa o neho starala

a bola mu zdrojom jeho príjmu. Poukazuje na značný a netradičný vekový rozdiel, keď žalobkyňa je o 22 rokov staršia ako žalovaný a s odstupom času vníma žalovaného dvorenie a vyznávanie lásky ako zavádzanie v citoch zo zisťujúcich dôvodov. So žalovaným ponúknutých 11 203,69 eur si nezaobstará ani len garsónku, tak by ostala v postproduktívnom veku doslova na ulici, pričom žalovaný má obdržať všetky benefity z tohto manželstva. Uvedené by nebolo spravodlivé. Naďalej tvrdia, že žalovaný sa voči žalobkyni dopustil podvodného konania, zneužil jej dôveru a neskúsenosť ako podstatne staršej ženy na svoje zisťujúce účely. Trvá na priznaní sumy výplatku titulom BSM minimálne vo výške akú jej súd priznal, ktorá suma ani zďaleka nedosahuje sumu, s ktorou žalobkyňa počítala. Navrhuje zvážiť aj okolnosti, že dve nehnuteľnosti značnej hodnoty na strane žalovaného a na strane žalobkyne nie sú žiadne nehnuteľnosti a tiež prihliadnuť na vek oboch účastníkov, možnosti a schopnosti na jej strane zabezpečiť si bývanie a zdroje príjmu.

4. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP, § 359 a § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozhodnutie v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednanú vec vecne správne posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

6. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcom vydaniu rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

7. Odvolací súd sa stotožnil s názor súdu prvej inštancie, že žalobca hoci preukázal poskytnutie darov jednak písomnými darovacími zmluvami, ako aj výpismi z účtu a pokladničnými dokladmi na predmetné sumy a rovnako tiež preukázal, že pred uzavretím manželstva mal určitý finančný obnos na svojom účte, avšak tento nepreukázal, že uvedené finančné prostriedky boli použité na splácanie úverov, ktoré boli jeho výlučnými úvermi a použité jednak na stavbu rodinného domu v jeho výlučnom vlastníctve, alebo na kúpu stavby v jeho výlučnom vlastníctve. Z dokazovania vyplýva, že žalovaný mal pred uzatvorením manželstva dva úvery v S. (v rozhodnutí označené ako úver č. 1 a úver č. 2) a sám žiadnym spôsobom nešpecifikoval ani nepreukázal, ktorý dar mal byť použitý na splatenie toho-ktorého úveru a v akej výške. Z uvedených dôvodov je preto neopodstatnené tvrdenie žalovaného v odvolaní, že súd prvej inštancie nezohľadnil v rámci posudzovania podstatnej skutočnosti, koľko zo spoločných finančných prostriedkov bolo počas trvania manželstva použitých na splácanie úveru č. 1 a úveru č. 2 a koľko z jeho výlučného vlastníctva. Ako už bolo konštatované sám žalovaný nešpecifikoval, ktoré sumy z darov mali byť použité na splácanie na konkrétny úver žalovaného.

8. Napokon žalovaný namietal, že súd prvej inštancie nevykonal ním navrhovaný dôkaz, a to výsluch svedkov, ktorí mohli ozrejmiť, že poskytnuté dary boli použité na splácanie úveru č. 1 a úveru č. 2. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie správne odôvodnil (bod 45. odôvodnenia) zamietnutie návrhu na vykonanie dokazovania výsluchom predmetných svedkov, nakoľko mal za dostatočne preukázané, že žalovanému boli poskytnuté dary týmito svedkami a nepovažoval z dôvodu hospodárnosti na tento účel vypočúvať aj navrhovaných svedkov. Žalovaný v písomnom vyjadrení (č.l. 200) zo dňa 23.5.2018 k vyjadreniu žalobkyne (č.l. 175) navrhoval vypočúť ako svedkov B. Q., B. Q. a Ing. P. O. v súvislosti s darmi, potom ako žalobkyňa namietala ním tvrdené dary vo svojom vyjadrení na č.l. 175. Z takto koncipovaného návrhu nebolo možné vyvodiť, že predmetných svedkov žalovaný navrhuje vypočúť vo vzťahu k tomu na aký účel mali byť predmetné dary použité. Rovnako ani na pojednávaní pred súdom nenavrhol vypočúť uvedených svedkov a ani nešpecifikoval, že ich navrhuje vypočúť na skutočnosť, na čo mali byť prostriedky z darov použité a v záverečnej reči len žiadal zohľadniť

dary, z ktorých finančné prostriedky „v podstatnej časti“ (bez bližšej špecifikácie) použil na výplatu úveru (ktorého?) v priebehu manželstva. Z týchto dôvodov odvolacia námietka žalovaného, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, keď zo strany súdu prvej inštancie neboli vykonané nim navrhované dôkazy je neopodstatnená.

9. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, vrátane výroku o náhrade trov konania.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní mala plný úspech žalobkyňa, nakoľko odvolaniu žalovaného nebolo vyhovené, priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

11. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)